

de brede Lag af Befolkningen, og at det Statstilskud til Trafikkens Drift, som Driftsunderskuddet af Trafikken unægtelig betyder, er bedre, fordi den direkte Beskatning saa væsentlig nu deltager deri. Naar jeg har sagt dette, at den direkte Skat i saa Henseende er bedre, vil jeg med det samme gerne tilføje, at den er kun relativt bedre. I sig selv er der ikke nogen Tilfredsstillelse ved et direkte Skattepaalæg, selv om det er ekstraordinært og for et enkelt Aar, hvor vi venter os at skulle tage 12—14 Mill. Kr. ud af Skatteydernes Lommer paa eet Bræt.

Der er, og det er egentlig derfor, jeg fremdrager dette, i ikke saa snævre Kredse — det er ogsaa kommet frem offentlig — ligesom en Fornemmelse af, en Formodning om, at den lovgivende Magt med Fryd inddrager de store Pengesummer i Statskassen. Ethvert af dette Tings Medlemmer ved, hvor stor en Misforstaaelse det er. Der er sikkert ikke en iblandt os, som ikke hellere vilde se Pengene forblive i den frie Omsætning, hvor de kunde konsolidere vort Lands Foretagender ogsaa i Fremtiden, og hvor de kunde sikre vor økonomiske Trivsel i den Tid, der kommer, naar Erhvervslivet pulserer normalt igen. Det maa være rigtigt at fremhæve, at vi arbejder paa den mørke Baggrund, som den højttærede Finansminister uden Skaansel og uden Overdrivelse fremlagde for os ved Finanslovens tredie Behandling i dette Ting, med de ekstraordinære Udgifter stigende og de ordinære Indkomster vigende. Vi har ingen anden Vej at gaa end at skaffe overordentlige Indtægter, og det, som Lovgivningsmagten saa har gjort, og som dette Ting er gaaet i Spidsen for, er ikke med Fryd, men med Beklagelse at indkassere de nødvendige, store Pengesummer og saa at indkassere dem paa en saadan Maade, at de tynger mindst paa dem, som mindst kan bære Byrden. Ud fra dette Synspunkt har ogsaa Udvalget som Helhed arbejdet i denne Sag.

Formanden: Efter Anmodning fra Udvalgsmedlemmer skal jeg, da jeg intet har at indvende derimod, give Tilladelse til, at man under Forhandling om dette Lovforslag inddrager den følgende paa Dagsordenen opførte Sag.

Ordføreren for Lovforslaget om en midlertidig Forhøjelse af Ejendomsskylden til Staten har Ordet.

Ordføreren for Forslag til Lov om en midlertidig Forhøjelse af Ejendoms-

skylden til Staten (Moesgaard-Kjeldsen): Under Udvalgets Arbejde har det ikke været Lovforslaget om en Forhøjelse af Ejendomsskylden, der har lagt Beslag paa Udvalgets Tid. Der har været holdt mange Møder i Udvalget i de Par Maaneder, vi har siddet, og der har været behandlet mange forskellige Spørgsmaal, men de fleste henhører under Lovforslaget om Merindtægtsskatten, og jeg skal derfor lade disse Spørgsmaal ligge, da de nok senere paa Dagen vil blive behandlet.

Naar Lovforslaget om Ejendomsskyld ikke har krævet meget af Udvalgets Tid, skyldes det den Omstændighed, at Repræsentanterne for to Partier her i Tinget fuldstændig har afvist Forhandling om Sagen, medens de to andre Partier, det radikale Venstre og Socialdemokratiet, indstiller Lovforslaget til omtrent uforandret Vedtagelse. Udvalgets Flertal udtrykker sin Beklagelse over, at Mindretallet saaledes afviser Kravet om en Forhøjelse af Ejendomsskylden, idet vi ikke kan godkende den Begrundelse for Afvisningen, som Mindretallet fremsætter. Dels er der ikke mange Indkomstforhøjelser saa solide som Skattekilder betragtet at ty til som netop forøgede Indtægter i Kraft af stigende Ejendomspriser, og dels har en Beskatning af Grundværdien, som tidligere fremhævet fra denne Plads, et dobbelt Formaal. Jeg skal imidlertid i saa Henseende nøjes med at henholde mig til mine Udtalelser ved Sagens første Behandling og kun minde om, at stigende Ejendomspriser i Almindelighed er et fulgyldigt Udtryk baade for en Indtægtsforøgelse og i visse Tilfælde tillige for en Formueforøgelse, i Kraft af hvilken de vedkommende Grund- og Ejendomsbesiddere har en virkelig betydelig større Skatteevne og efter min Formening ogsaa større Skattepligt, hvilket ogsaa træder tydeligt for Dagen hos alle for Indtægts Vedkommende og hos dem, der sælger deres Ejendomme, tillige for Formuens Vedkommende. Her er imidlertid det beklagelige, at naar Merudbyttet af en Ejendom, det være sig i By eller paa Land, først er blevet kapitaliseret ved Salg, har man engageret en Køber saa meget stærkere, paadraget ham Forpligtelser, som kommer til at svie til ham i Fremtiden, og der ligger netop Faren ved en Undladelse af at forøge Grundskatterne, naar vi har stigende Ejendomspriser. Og jeg vil fra denne Plads udtale Haabet om, at Ungdommen, Køberne, ikke af den Afvisning, som Mindretallet her lægger for